

istand til til enhver Tid at formindste Byrden og lempe den efter hvad der til enhver Tid er det absolut nødvendige. At Fornødenheden er stor nu næsten umiddelbart efter et Oprør, er klart; men vi kunne til enhver Tid lempe Byrden efter hvad der er nødvendigt. Jeg har imidlertid ikke hørt noget Medlem angive nogen Maade, hvorpaa vi kunne rydde denne Byrde af os, naar vi anerkjende Statens Forpligtelse til at have No og Orden paa dette Territorium ligesom paa ethvert andet Staten tilhørende Territorium. Jeg har ikke hørt andre Antydninger end den, der kom fra det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgtreds (Th. Nielsen). Jeg veed ikke, om jeg misforstod det ærede Medlem, men hans Udtalelse gjorde det Indtryk paa mig, som om han ikke var utilbøielig til at sende den danske Flaade over for, at flytte Negerne, flytte Befolkningen bort fra Den. Jeg vil antage, at det ærede Medlem vil komme til at staa noget ene med den Anskuelse. Dersom det kun gjaldt om at lette dem Afreisen, saa var det en ganske anden Sag. Det har andre Øer stadig maattet gjøre, hvor Befolkningen var større, end Territoriet kunde ernære; der har man maattet gribe til saadanne Midler som at lette en Udvandring. Men jeg vil kun bede det ærede Medlem om at erindre, dersom det er det, han har havt for Øie, at den Del af Befolkningen, der vil udvandre, er den, man vil beholde der, og den man vil af med, udvander ikke, men den beholder man som umiddelbar Fattigkoloni. Jeg tror altsaa ikke, at den Udsigt som det ærede Medlem aabnede, er meget tiltalende.

De ærede Medlemmer for Veile Amts 2den og 3die Valgtreds have udtalt sig meget utilfreds med, at det ikke særligt har været paalagt Nægteringskommissionen at undersøge de agrariske Forhold paa Den, ja jeg tror endog jeg kan tilføje de sociale Forhold. Selsølgelig have de ærede Medlemmer ogsaa været utilfredse med, at Kommissionen ikke særlig er bleven valgt, med det for Øie at foretage saadanne Undersøgelser. Jeg skal for det Første gjøre opmærksom paa, at det vist vilde være ganske overordentlig vanskeligt at finde Mænd, — jeg kan maatte endogjaa tage det i Singularis, at finde en Mand herhjemme, som vilde være istand til at bedømme de agronomiske Forhold paa St. Croix. Naar det ærede Medlem fra Veile Amts 2den Valgtreds, for at illustrere sin Tanke, bemærkede, at man dog ikke vilde laane Penge til en dansk Ds Opfønst, som f. Ex. Møen, der i Størrelse er lig St. Croix, uden at have foretaget nøiere Undersøgelse af Dens Resourcer, en Burdering af dens Gøindomme, og en Undersøgelse af, hvorvidt det Produktionsystem, der sølges der, var holdbart, fortjente at støttes osv. osv., skulde jeg formene, at det Exempel slet ikke passede; thi medens man vilde have den største Sæthed ved at finde Mænd, som med fuld Kompetence kunne

bedømme Forholdene paa Møen — og jeg tror, at det ærede Medlem, skjøndt han ikke vil give sig ud for at være Landmand, slet ikke vilde være udfikket dertil — skulde jeg formene, at, naar det gjaldt om at finde en dansk Agronom, som med nogen Myndighed kunde udtale sig om Agerdykningsforholdene paa St. Croix, da vilde ogsaa det ærede Medlem, dersom han stod paa denne Plads, befinde sig i den største Forlegenhed for at finde Mænden. Exemplet vilde passe, dersom man til at undersøge Forholdene paa Møen vilde tage en vestindansk Planter; men jeg tvivler meget om, at Udtalelser af ham vilde faae særlig Vægt her i Thinget. Jeg maa isvrigt tilstaa, at jeg er bleven meget skuffet ved den Dabel, som er udtalt mod mig og naturligvis meget mere mod Kommissionen, som ikke særlig har været overdraget dette Undersøgelshverv. Jeg blev noget skuffet ved, at en saadan Dabel er udtalt, idet jeg havde troet, at jeg langt snarere havde forjænt Paaføjnelse for, at jeg ikke atter denne Gang er kommen til Migsdagen med Begjering om middelbar eller umiddelbar Hjælp til Kolonialkassen, til private Kasjer eller til Foretagender paa St. Croix, hvortil Fristellen jo har været meget stor. Jeg har modtaaget Fristellen, jeg har ment, at det efter de Skuffelser, vi have lidt — her, tror jeg, heldigvis, at jeg kan sige vi, thi her tror jeg, at Finansministeren og Migsdagen kunne være enige — vilde være rigtigt at lade Erfaringen tale, før man gik videre i disse Retninger. Jeg har ialtsald ikke for mit Vedkommende troet at kunne finde tilstrækkelig Støtte for en fornyet Begjering til Migsdagen om at støtte Produktionsvirksomheden paa St. Croix i en Undersøgelse endogjaa af de dygtigste Agronomer, man kunde finde her. Jeg har troet, det var nødvendigt, efter de Skuffelser, som vi have oplevet, at lade Erfaringen tale, før vi gik videre. Jeg troede, at jeg paa dette Punkt idetmindste var i Overensstemmelse med det ærede Thing, og jeg maa tilstaa, at den Modtagelse, som Regjeringsforslaget fik i 1878 ikke heller kunde bringe mig paa andre Tanker. Jeg troede, at jeg var i Overensstemmelse med Thinget, naar jeg istedetfor at stille Forslag i den Retning indskrænkede mig til at forlange Migsdagens Medvirkning til, at Statens utvilsomme Forpligtelse ligeoverfor det Territorium blev opfyldt. Noget som man vanskeligt kan vedblive at styde over paa Kolonialkassen, allermindst naar man tror sig berettiget til allerede nu at betegne den som fallit.

Første Viceformand (Høgsbro): Saa vidt jeg forstod den høitærede Finansminister, havde han opfattet det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgtreds (Th. Nielsen), som om han havde sagt, at den vestindiske Standret havde været partisk i Udsprelsen af sit Svær. Saaledes tror jeg imidlertid ikke, at Ordene faldt. Saa-